

O JASENOVCU SE SVE ZNA,
ali istina zbog (k)nojevskoga držanja glave u pijesku
nije u potpunosti izašla na svjetlo dana

CIA-jin DOKUMENT IZ 1951:

U logoru Jasenovac **3.000** zatočenika; broj zatvorenika u Titovim zatvorima oko **85.000**, a broj logoraša u Titovim logorima u tzv. 'dobrovoljnim radnim brigadama' od **100.000** do **150.000**

Luka Misetic @MiseticLaw · 10. svi

Sinoc u #Ortvoeno, I.Goldstein tvrdio "Jasenovac posje 1945 izmisljotina je iz 1990-ih." Ne ulazim u raspravu o Jasenovcu, ali price o "konc logor Jasenovac posje 1945" krenule su davno prije 1990-ih. Ovo izvjesce CIA is 1951 prenosi neprovjernog izvora: cia.gov/library/readin...

- SECRET/US OFFICIALS ONLY
- 00-B-34987
- 2-
- 7. "Jasenovac. The camp contains 3,000 prisoners.
  - 8. "Camp near Mostar. The number of inmates 2,200.
  - 9. "Smederevska Palanka. The number of inmates 3,000.
  - 10. "Apart from above enumerated large concentration camps there are 31 other smaller camps run by the governments of the different Yugoslav republics.

2

23

63

Poznati je odvjetnik Luka Mišetić 10. svibnja 2018. godine protvitao jedan CIA-jin dokument kojim je 'zakucao' jednoga od glavnih jasenovačkih sveznadara pokazujući koliko mu je krhko znanje. Prema izvješću CIA-je od 20. lipnja 1951. o konclogorima u komunističkoj Jugoslaviji pod stavkom 7. navodi se logor Jasenovac u kojem je 3.000 zatočenika. Pod stavkom 11. specificira se da je broj zatvorenika u Titovim zatvorima oko 85.000, a broj logoraša u Titovim logorima u tzv. 'dobrovoljnim radnim brigadama' od 100.000 do 150.000

Pišu:
M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

Ante Benčević jedan je od četvero djece trgovca i veleposjednika Kolomana Benčevića iz Slavonskoga Broda. Već kao dječak bio je sklon pisanju pa je tako između ostalog napisao i romantičnu priču *Kad krvca vri*.¹ Krvca je vrila i Titovim komunistima dok su nakon rata proganjali Hrvate i na kafkijanskim procesima ili bez njih otimali im imovinu u ime imaginarnoga naroda, od Kamčatke do Karavanki. Ante Benčević nakon rata je bio 68 dana zatvoren od Titovih antifa, zatim osuđen na 3 godine zatvora, ali je nakon 3 mjeseca pušten i određen mu je kućni pritvor. Pošteldjeli su mu život, ali ne i imovinu koja je i bila njegov *magnum crimen*. Benčevićima je ubrzo nakon rata oduzet veći dio imovine, a za ostatak su se komunisti pobrinuli 1960. godine.² U arhivu brodske obitelji Brlić nalazi se jedno pismo Ante Benčevića, ali ne s romantičnom, već s vrlo sumornom tematikom.³ Pismo je napisano 24. prosinca 1945. godine na prvi Badnjak krvave Titove diktature. Počinje sasvim uobičajeno i bezazleno ‘*Draga moja mamice i dječice!*’ Međutim, povod pismu nisu božićne čestitke i pozdravi, već zlokobni poziv na sudsku raspravu. Iz pisma se suprotno apologetima bravara maršala može nazrijeti zločudnost Titova režima. Titoistima je bilo dovoljno da ste u životu stekli neki imetak pa da vam ga oduzmu. Život ili imetak svejedno, sve ‘u ime naroda’. U pismu se nevin čovjek nada: ‘*Mislim da u logor ne ču, nego možda na prisilan rad u slobodi, jer to je sada u modi*’. U nehotičnoj rimi saznajemo da je u modi bio prisilan rad, umjesto Coco Chanel kažnjenički šinjel. Vjerojatno već poučen drugim epilozima kafkijanskih procesa na komunističkim sudovima, Benčević je tražio i od nekolicine ljudi dobio pismene potvrde da im je u ratu spasio život.

U prilogu Benčevićeva pisma navedena je i potvrda koju potpisuje Milan Hirschl. Iz te potvrde možemo saznati da je Ante Benčević spasio život Miljanu Hirschlu, njegovu sinu Mirku i unuku Ervinu Friedmannu. Sva su trojica bili u logoru Jasenovac, ali su pušteni. Posredstvom Ante Benčevića Milan Hirschl našao je utočište u franjevačkoj bogosloviji u Sarajevu, a njegov unuk Ervin Friedmann ‘... i ako poznat kao Židov

i komunista ...’ primljen je u franjevački dački konvikt u Visokom. Milan Hirschl i njegov sin Mirko dobili su preko tadašnjega šefa ustaške policije dr. Vineka dvije krivotvorene putovnice. Milan Hirschl na ime Marko Zalac, a njegov sin Mirko Hirschl na ime Mirko Jagić. Iz potvrde saznajemo da je Mirko Hirschl kasnije ponovo uhićen od ustaša i likvidiran, ali ne navodi se mjesto i godina smrti. Unuk Ervin Friedmann

Na mrežnome jasenovačkom popisu osim uobičajenih lažnjaka ima i knojevaca, tj. pripadnika Titovih eskadrona smrti, premda je veća vjerojatnost da nisu bili ubijeni za vrijeme Drugoga svjetskog rata u Jasenovcu, već da su na istome mjestu ubijali nakon rata. Zato izvucimo glave iz pijeska i lopate u ruke

je u vrijeme pisanja pisma, znači oko Božića 1945., bio pripadnik I. brigade, 7. čete KNOJ-a stacioniran u Beogradu. KNOJ tj. Korpus Narodne O(d)brane Jugoslavije bio je između ostalog zadužen za akcije čišćenja ‘oslobodjene teritorije’ od ‘špijuna’ i ‘petokolonaša’. Ukratko, radilo se o Titovim eskadronima smrti za likvidaciju nepočudnih, koji su haraćili od Bleiburga pa preko Maribora, Kočevskog Roga, Hude Jame, Macelja, Jazovke, šume Biljeg, obronaka Medvednice i dalje preko tisuća ostalih stratišta, a sudeći prema izvješću CIA-je i do poslijeratnoga Jasenovca. Sasvim prigodno svojoj povjesnoj ulozi KNOJ u Hrvatskoj je formiran u selu Crna Vlast.⁴ Crveni diktator J. B. Tito je KNOJ rasformirao 1953. godine, a njegovu ulogu kasnije su preuzeли jednak zloglasni Udba i KOS.

Knojevci na popisu

Kakve sad to sve ima veze s ratnim Jasenovcem? Pa, recimo, na mrežnom jasenovačkom popisu nalazi se Ervin Friedmann, Židov, rođen 1935. godine iz Iva-

nić-Grada, otac Milan, stradao u Jasenovcu 1941. godine. Jedini je izvor podataka knjiga udbaša Lukića. Ime oca u ovome slučaju identično je imenu djeda *knojevca* Ervina Friedman. Prema elektroničkoj inačici komunističkoga popisa žrtava iz 1964. godine, koju je u Srbiji nabavio i ljubazno ustupio gospodin Roman Leljak (L64), Ervin Fridman s istim podatcima o nacionalnosti, godini i mjestu rođenja te s istim imenom oca stradao je u Jasenovcu 15. lipnja 1941. godine, znači mjesecima prije nego što je taj logor uopće počeo s radom. U digitalnome arhivu Yad Vashema nalaze se dva za ovaj slučaj zanimljiva zapisa. Oba su iz *Spiska žrtava rata* tj. iz srpske inačice komunističkoga popisa iz 1964. godine koja je objavljena 1992. godine u jeku srpske agresije na Hrvatsku. U prvome zapisu navodi se Ervin Fridman istih podataka kao i navodna žrtva s mrežnoga jasenovačkog popisa stradala 1941. godine, a u drugome zapisu navodi se nešto stariji Ervin Fridman, rođen u Koprivnici okrugle 1930. godine, otac Jozef, stradao u Križevcima u listopadu iste 1941. godine kao i imenjak. U digitalnome arhivu Yad Vashema nema zapisa temeljenih na iskazima rodbine, prijatelja ili židovskih organizacija koji bi potvrdili te navode iz komunističkih i srpskih izvora.

U mrežnom jasenovačkom popisu nema žrtve imenom i prezimenom Milan Hirschl, već samo jedan Milan Hirsch, ali navodno rođen 1924. godine u Zagrebu. Ime oca Izrael* od autora popisa označeno je kao nepouzdano, a prema napomenama nepouzdana je i godina rođenja jer se navode dvije alternative 1927. i 1930. godina. Alternativno očevo ime nije navedeno u napomenama, ali u napomenama se u nejasnom kontekstu navodi ‘Hiršl’, podatak iz knjige udbaša Lukića. To znači da je i prezime dvojbeno. Ne treba posebno naglašavati da u digitalnome arhivu Yad Vashema nema iskaza rodbine, prijatelja ili židovskih organizacija koji bi potvrdili podatke iz mrežnoga jasenovačkog popisa. Ovakvi podatci obično su indikator da se radi o konstruktu tj. korištenjem identifikacijskih podataka stvarne osobe kreira se lažna životna soubina. Koincidentno u arhivu Yad Vashema može se naći zapis o jednom drugom Miljanu rođenom 1924. godine u Zagrebu, ali s prezimenom Mirjević Friedman, koji je za vrijeme rata bio u talijanskome logoru u Kraljevici. On je jedini djelomično sličan po imenu, mjestu i godini rođenja.

U arhivu Yad Vashena ima nekoliko zapisa o muškarcima imenom i prezimenom Milan Hirschl, a osim trojice iz nekadašnje Čehoslovačke koji osim sličnosti osobnih podataka nemaju veze s ND Hrvatskom ima i nekoliko zapisa o osobama povezanim s Hrvatskom. Nekoliko zapisa rodbine odnosi se na Milana Hirschla, liječnika koji je u Bosni umro od tifusa, a dva zapisana na Milana Hirschla iz Zagreba, rođenoga 1888. u Zaprešiću, koji je za vrijeme rata bio u talijanskom logoru u Kraljevici. On je prema srpskom *Spisku žrtava rata* stradao u neimenovanome logoru 1945. godine. U digitalnome arhivu Yad Vashema za ovaj

1964. godine. To je samo ponavljanje podataka iz jednoga izvora upitne pouzdanosti. Međutim, u digitalnom arhivu Yad Vashema mogu se naći za ovaj slučaj dva zanimljiva zapisa iz drugih izvora. Primjerice, ima jedan zapis o Mirku Hirslu rođenome 17. veljače 1906. godine u Kloštar Ivaniću. Njegovo ime nalazi se na popisu Židova iz Ivanić Grada koji su 15. listopada 1942. prešli na kršćanstvo. Prema nadnevku prelaska na kršćanstvo i podudarnosti lokacije možemo zaključiti da se radi o sinu Milana Hirschla iz Benčevićeva pisma. Drugi zanimljivi zapis je o Mirku Hirshlu, rođenom 1907. godine u Glini, živio u Zagrebu, otac

je prema iskazu poznanice Vere Strassberg ubijen 1941. godine bez navođenja okolnosti i mesta smrti.

U mrežnom jasenovačkoj popisu nalazi se i Marko Hirsch, bez navedenoga imena oca, rođen 1892. godine u Slavonskom Brodu. Židov, stradao u Jasenovcu 1942. Izvori su knjiga M. Švob i jedan uradak iz doba komunističke diktature s temom tzv. narodno oslobođilačke borbe i socijalističke revolucije u Slavonskom Brodu. U digitalnom arhivu Yad Vashema zapis je iz srpskog *Spiska žrtava rata* o Marku Hirschu, imo oca nepoznato kao i u mrežnom jasenovačkom popisu, ali nepoznata je i godina rođe-

Ante Benčević spasio je život Milanu Hirschlu, njegovu sinu Mirku i unuku Ervinu Friedmannu. Sva trojica bili su u logoru Jasenovac, ali su pušteni. Posredstvom Benčevića Milan Hirschl našao je utočište u franjevačkoj bogosloviji u Sarajevu, a Ervin Friedmann primljen je u franjevački đački konvikt u Visokome. Hirschl je kasnije ponovo uhićen i likvidiran, dok je Friedmann oko Božića 1945. bio pripadnik I. brigade, 7. čete KNOJ-a stacioniran u Beogradu... Unatoč dokumentaciji, njihova imena, naravno, s malim preinakama, nalaze se na popisu

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
HIRSCH	MARKO		1892	SLAVONSKI BROD	SLAVONSKI BROD	ŽIDOV
				Način smrti: UBIJEN Stradao/la: OD USTAŠA Mjesto stradanja: U LOGORU	God. smrti: 1942 Logor: JASENOVAC	Stratište:
HIRSCHL	MIRKO	MILAN	1906	KLOŠTAR IVANIĆ	KLOŠTAR IVANIĆ	ŽIDOV
				Način smrti: UBIJEN Stradao/la: OD USTAŠA Mjesto stradanja: U LOGORU	God. smrti: 1944 Logor: JASENOVAC	Stratište:
HIRSCH	MILAN	IZRAEL*	1924*	ZAGREB	ZAGREB	ŽIDOV
				Način smrti: UBIJEN Stradao/la: OD USTAŠA Mjesto stradanja: U LOGORU	God. smrti: 1941 Logor: JASENOVAC	Stratište:
FRIEDMANN	ERVIN	MILAN	1935	IVANIĆ GRAD	IVANIĆ GRAD	ŽIDOV
				Način smrti: UBIJEN Stradao/la: OD USTAŠA Mjesto stradanja: U LOGORU	God. smrti: 1941 Logor: JASENOVAC	Stratište:

slučaj zanimljiv je Milan Hirsl rođen 17. veljače 1881. u Zagrebu koji je za vrijeme rata živio u Ivanić Gradu. Zabilježen je na popisu Židova iz Ivanić-Grada koji su 15. listopada 1942. prešli na kršćanstvo. To je najvjerojatnije Milan Hirschl iz pisma Ante Benčevića.

U mrežnom jasenovačkom popisu nalazi se Mirko Hirschl rođen 1906. godine u Kloštar Ivaniću, otac Milan, stradao u Jasenovcu 1944. godine. U digitalnom arhivu Yad Vashema nalazi se zapis s istovjetnim podatcima, kojima je izvor *Spisak žrtava rata*, srpska inačica komunističkog popisa iz

Ziga, ubijen 1945. godine u neimenovanom logoru. To je zapis prema podatcima iz srpskog *Spiska žrtava rata*. U ovom potonjem slučaju nema potvrde u iskazima rodbine, prijatelja ili židovskih organizacija da se radi o stvarnoj žrtvi ili o stvarnoj osobi, a ne o propagandnom konstruktu. Jedini Mirko Hirschl za kojega u digitalnom arhivu Yad Vashema postoji zapis rodbine, prijatelja ili židovskih organizacija da je stradao u Drugom svjetskom ratu je Mirko Hirsl/Hirsel rođen 1867. godine u Ivanicu, Wolozyn, Poljska. Živio u Zagrebu, otac Mavro, majka Josipa, supruga Frederika Benedik i on

nja. Mjesto rođenja je isto Slavonski Brod, ali nije ubijen 1942. već 1945. godine i ne navodi se Jasenovac, već neimenovani logor. U digitalnom arhivu Yad Vashema je i Mirko Hirsl, rođen 1893. godine, znači po podatcima vrlo sličan Marku Hirschi. Izvor podataka je srpski *Spisak žrtava rata*. Međutim, navodno se radi o žrtvi iz Subotice u Srbiji stradaloj iste 1944. godine kao navodno i Mirko Hirschl (1906.) s jasenovačkog popisa. Ovakva sličnost različitim žrtvama najvjerojatnije nije samo slučajnost jer svi podatci dolaze iz istog izvora - različitim inačica komunističkog popisa iz 1964.

godine, premda se na temelju navedenih primjera može vidjeti da se podatcima naveliko manipuliralo tijekom vremena.

TitokraCIA u Jasenovcu

Poznati je odvjetnik Luka Mišetić 10. svibnja 2018. godine protvitao jedan CIA-jin dokument kojim je 'zakucao' jednoga od glavnih jasenovačkih sveznadara pokazujući koliko mu je krhko znanje. Prema izvješću CIA-je od 20. lipnja 1951. godine o konclogorima u komunističkoj Jugoslaviji pod stavkom 7. navodi se logor Jasenovac u kojem je 3.000 zatočenika. Pod stavkom 11. specificira se da je broj zatvorenika u Titovim zatvorima oko 85.000, a broj logoraša u Titovim logorima u tzv. „dobrovoljnim radnim brigadama“ od 100.000 do 150.000.⁵ Zanimljive su nevjerojatne podudarnosti tih podataka s trenutačnom inačicom jasenovačkoga mita o ustaškom logoru smrti. Komunistički svjedoci nakon Drugoga svjetskog rata u pravilu navode broj od 3.000 logoraša u Jasenovcu, premda se na nacrtu iz 1946. može vidjeti samo šest stambenih baraka za logoraše i dvije zgrade ženskog logora.⁶ Prema izvješću njemačkoga poslanstva koje je bilo u međunarodnoj komisiji koja je posjetila logor Jasenovac u veljači 1942. godine navodi se: "Brojno stanje logora je trenutno oko 1.000 ljudi, od toga su otprilike 75% Židovi."⁷ To znači da je u Jasenovcu bilo otprilike 750 Židova. Prema procjenama Odbora preko kojega su sve Židovske bogoštovne općine pomagale Židovskim logorašima u Jasenovcu za 1942. godinu bilo im je potrebno od 1.2 do 2.8 milijuna kuna, a kako je za

svakoga internirca dnevno bilo potrebno 10 kuna, može se izračunati koliko je te godine moglo biti Židova u logoru Jasenovac.⁸ To znači da se prema procjenama Židovskoga Odbora u Jasenovcu 1942. godine moglo očekivati od 329 do najviše 767 Židova, a to u potpunosti odgovara brojkama koje navodi njemačko poslanstvo nakon posjeta Jasenovcu početkom iste godine. Iz izvješća izaslanstva Međunarodnoga crvenog križa koje je u sklopu međunarodne komisije sredinom srpnja 1944. bilo u posjetu logor Jasenovac, može se izračunati približno brojno stanje logoraša. Primjerice, u izvješću se navodi 6 baraka s po stotinu zatočenika svaka, zatim 120 logoraša u kožari u mjestu Jasenovac i 180 logorašica. Sveukupno to je 900 pa ako se još uračunaju liječnici, projektanti i ostalo prateće osoblje koje je možda spavalо na drugim mjestima u logoru, to je oko 1.000 logoraša 1944. godine.⁹ Nisu uračunati eventualni logoraši smješteni u Jablancu, Mlaki i Uštici. Znači da je broj logoraša bio približno jednak 1942. i 1944. godine. Srpski podatci iz tога vremena također ne odudaraju pa tako Vojislav Prnjatović iz Sarajeva pušten iz logora neposredno nakon posjeta međunarodne komisije 1942. godine spominje da je do 6. siječnja 1942. bilo oko 1.100 zatočenika.¹⁰ Usput za informaciju, Vojislav Prnjatović iz Sarajeva nalazi se na mrežnom jasenovačkom popisu. Krajem 1942. godine komunisti u brošuri propagandnoga odjela za logor Jasenovac navode da je u vrijeme dolaska međunarodne komisije bilo oko 1.500 zatočenika.¹¹ Tek kasnije kod komunističkih svjedoka dolazi do resetiran-

ja memorije na novu brojku od 3.000 logoraša vjerojatno u skladu s poslijeratnim stanjem. Prema izvješćima dviju međunarodnih komisija Crvenoga križa iz 1942. i 1944. godine može se zaključiti da je u Jasenovcu uključivši i kožaru smještenu izvan logora bilo oko 1.000, po Srbima otprilike isto, a po komunističkim propagandistima 1.500 logoraša i logorašica. Znači, sudeći prema dokumentima iz arhiva jedne od najmoćnijih špijunskih službi na svijetu, Titov poratni Jasenovac ne samo što je postojao i trajao znatno duže od ratnoga, već je prema podatcima udruženih revizionista iz CIA-je, Židovskoga Odbora, Nedićeva komesarijata, njemačkoga vojnog poslanstva i nerezetiranih partizanskih propagandista vjerojatno bio dva do tri puta veći od ustaškoga. Druga zanimljiva podudarnost odnosi se na broj zatvorenika u Titovim zatvorima (85.000), odnosno na broj logoraša u Titovim logorima (100.000 do 150.000). Te su brojke podudarne s brojkama iz rezervnoga jasenovačkog mita od 80.000 do 100.000 ubijenih, tj. s brojem od oko 83.800 žrtava koliko ih je trenutačno na mrežnom jasenovačkom popisu. Čini se da sveznajući propagatori jasenovačkoga mita ipak ne znaju baš mnogo o stvarnoj povijesti Jasenovca. Što nakon objave CIA-jina dokumenta preostaje idolopoklonicima J. B. Tita i jasenovačkoga mita? Možda bi neki mogli kmećati u osami skupčani na bijelome mramoru ispred preostale diktatorove noge ili bi mogli napisati zbornik radova u kojemu će se obrušiti na revizionizam CIA-je, nestručnost osoblja, nevjerodstojnost dokumenata i nepouzdanošću izvora. Dedinje je daleko, mramor tj. *mepmep* hladan, a još tople kune ustašice iz Ninina ministarstva tako su blizu, nadhvata ruke. To nije nikakva dvojba, ma kakva CIA! Pa priznaje se samo sud partie!

Ako neke stvari iz povijesti razni sveznalici ni danas ne znaju, zna revolucionistička CIA i to još od 1951. godine. O Jasenovcu se (gotovo) sve zna, ali istina još zbog (k)nojevskog držanja glave u pijesku nije u potpunosti izašla na svjetlo dana. Prema navedenim podatcima može se zaključiti da na mrežnom jasenovačkom popisu osim uobičajenih lažnjaka ima i *knojevaca* tj. pripadnika Titovih eskadrona smrti, premda je veća vjerojatnost da nisu bili ubijeni za vrijeme Drugog svjetskog rata u Jasenovcu, već da su na istome mjestu ubijali nakon rata. Zato izvucimo glave iz pijeska i lopate u ruke!

1 <http://www.brodportal.hr/m/clanak/romanticni-ljepi-ante--12741>

2 <http://www.brodportal.hr/m/clanak/romanticni-ljepi-ante--12741>

3 Ovom prilikom zahvaljujemo vlasniku arhive obitelji Brlić gospodinu Theodoru de Canziani Jakišiću iz Rijeke što nam je za potrebe ovog teksta dopustio nkorištenje pisma Ante Benčevića.

4 <http://www.vojska.net/hrv/drugi-svjetski-rat/jugoslavija/knoj/>

5 https://www.cia.gov/library/readingroom/docs/CONCENTRATION%20CAMPS%20PERSECUTION%20OF%20JEWS%20%20%28IDI%20SEARCH%29_0010.pdf

6 Žemaljska komisija Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača, Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. http://www.krajinaforce.com/dokumenti/zlocini_u_logoru_jasenovac.html

7 A. Miletić, Koncentracioni logor Jasenovac 1941-1945., Dokumenta, Knjiga I, Narodna knjiga Beograd Spomen-područje Jasenovac, 1986., Dokument br. 66 Izvod iz izvješća njemačkog poslanstva u Zagrebu od veljače 1942. o stanju u logoru Jasenovac

8 Mario Kevo, Počeci logora Jasenovac. Scrinia Slavonica : Godišnjak Podružnice za povijest Slavonije, Srijema i Baranje Hrvatskog instituta za povijest, Vol.3 No.1 Studeni 2003. s. 489 <https://hrcak.srce.hr/20124>

9 Vladimir Mrkoci, Vladimir Horvat, Ogoljela laž logora Jasenovac, Naklada E. Čić, Zagreb, 2008., prilog J. Schmidlin, Izvještaj o Pregledu logora Jasenovca, Stare Gradiške i Gredjani Salaša, 2.8.1942.

10 Antun Miletić, Koncentracioni logor Jasenovac 1941-1945., Dokumenta, Knjiga III, Narodna knjiga Beograd Spomen-područje Jasenovac, dokumnet br. 44 Izvješće Vojislava Prnjatovića od 11. ožujka 1942. pred Nedićevim komesarijatom u Beogradu

11 A. Miletić, Knjiga I, dokument br. 232, Brošura "Jasenovački logor" u izdanju propagandnog odjela AVNOJ-a od kraja 1942. godine u tekstu "Međunarodna komisija" u jasenovačkom logoru.

